

Pomoc je na ceste

„Čo tu sedíte?“ začuli za sebou Pavlínu, ktorá to už nevydržala a šla ich hľadať, pretože keď zostali na zemi, zmizli jej z dohľadu. Rovnako rýchlo, ako sa pred chvíľou posadili na zadok, teraz vyskočili na nohy. Obidvaja zagánili na Pavlínu. Jej dobre mienená otázka ich poriadne naštvála, ale potom sa pohľadmi váhavo vrátili k brehu. Medzi koreňmi dvíhalo hlavičku s čiernym ňufákom malé zvieratko. V jeho sivej zmáčanej srsti sa blýskali dve čierne korálikové očká. Zvieratko trochu

otvorilo papuľku a opäť vydalo žalostné zakňučanie.

Tomáš pristúpil o kúsok bližšie, ale Peter ho chytil za rameno. „Pozor, čo keď ťa to pohryzie?“ Tomáš zaváhal.

Pavlína medzitým došla až k chlapcom a nakúkala im cez plecia. „Aha, to je tá, no, vydra,“ riekla užasnuto.

Tomáš nakoniec predsa len pristúpil o krôčik bližšie k zvieratku a čupol si. Malá šelmička k nemu natáhovala hlavičku a sťažka